

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population) ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในศาลจังหวัดนครพนม จำนวน 105 คน แยกเป็น (ศาลจังหวัดนครพนม, 2554 : 10)
 - 1.1 ข้าราชการศาลยุติธรรม จำนวน 70 คน
 - 1.2 ลูกจ้างประจำหรือพนักงานราชการ จำนวน 20 คน
 - 1.3 ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 15 คน
2. กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณ คือ บุคลากรปฏิบัติงานในศาลจังหวัดนครพนม ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครพนม จำนวน 84 คน ได้มาโดยการใช้สูตรของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973 : 727) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

กำหนดให้ n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด (105 คน)

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นสำหรับการวิจัย
ในครั้งนี กำหนดให้ไม่เกิน .05

ดังนั้น

$$n = \frac{105}{1 + ((105)(0.05)^2)}$$

$$= 83.16$$

เพื่อให้ได้จำนวนเต็ม ผู้วิจัยจึงเลือกจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เป็น 84 คน

3. การสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยให้แต่ละประเภทของของบุคลากร เป็นหน่วยของการวิจัย 1 หน่วย
 ขั้นตอนที่ 2 หาสัดส่วน (Proportional Random Sampling) กลุ่มตัวอย่างในแต่ละประเภทของบุคลากร โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มชั้น} = \frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่มชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

สามารถหากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในแต่ละชั้นภูมิ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

$$\text{ตัวอย่าง จำนวนตัวอย่าง ข้าราชการศาลยุติธรรม} = \frac{84 \times 70}{105} = 56 \text{ คน}$$

และกลุ่มตัวอย่างของประเภทของบุคลากรอื่น สามารถหาค่าโดยใช้สูตรเดียวกัน
 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ที่	ประเภทของบุคลากร	จำนวนประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน/ชุด)
1	ข้าราชการศาลยุติธรรม	70	56
2	ลูกจ้างประจำหรือพนักงานราชการ	20	16
3	ลูกจ้างชั่วคราว	15	12
	รวม	105	84

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยจะดำเนินการเขียนรายชื่อประชากรลงในกล่องแต่ละกล่องของประเภทบุคลากร แล้วดำเนินการ จับสลากขึ้นมาและบันทึกรายชื่อไว้ และนำรายชื่อนั้นลงในกล่องคืน

เพื่อให้มีโอกาสถูกเลือกเท่า ๆ กัน และดำเนินการจับสลากจนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง กรณีจับสลากได้รายชื่อเดิมผู้วิจัยจะนำรายชื่อ ใต้นั้นและดำเนินการจับใหม่ จนครบกลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภทของบุคลากร และครบกลุ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 84 คน

4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการสัมภาษณ์ คือ บุคลากร ปฏิบัติงานในศาลจังหวัดนครพนมศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครพนม จำนวน 6 คน ผู้วิจัยกำหนดแล้วทำการสุ่มแบบบังเอิญ ดังนี้

4.1	ข้าราชการศาลยุติธรรม	จำนวน	2 คน
4.2	ลูกจ้างประจำ	จำนวน	1 คน
4.3	พนักงานราชการ	จำนวน	1 คน
4.4	ลูกจ้างชั่วคราว	จำนวน	2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากกรอบทฤษฎี 2 ปัจจัย (Two Factor Theory) ของเฮอรัชเบอร์รี่ มาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะ แบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check-list) ได้แก่ เพศ และประเภทของบุคลากร

ตอนที่ 2 ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัดนครพนม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likerts, 1967 ; อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 160 - 162) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 160-162) แบ่งเป็น 10 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านความสำเร็จของงาน ด้านการยอมรับนับถือ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านลักษณะของงาน ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านการปกครองบังคับบัญชา ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านเงินเดือนและผลประโยชน์ที่เกี่ยวเนื่อง รวมทั้งหมด จำนวน 46 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาล จังหวัดนครพนม เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัดนครพนม

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด นิยามศัพท์เฉพาะ วัตถุประสงค์และองค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรภาค จังหวัดนครพนม แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งแบบสอบถามปลายเปิด และปลายปิด

1.3 นำร่างแบบสอบถามเสนอกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ แก้ไข และเสนอแนะปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

1.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญให้พิจารณา และทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษา และประเมิณผล และพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence หรือ IOC) โดยกำหนดให้มีคะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อ แน่ใจ ว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อ ไม่แน่ใจ ว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

หรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อ แน่ใจ ว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1.4.1 นายสุธิสา ภาคี วุฒิการศึกษา รป.ม. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
ตำแหน่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขามเต่า อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1.4.2 นางเมตตา บุญยศรี วุฒิการศึกษา ค.บ. สาขาวิชาภาษาไทย และ ค.ม.
สาขาวิชาหลักสูตรการสอน ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านปากทวย อำเภอท่าอุเทน
จังหวัดนครพนม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

1.4.3 นายปราโมทย์ ศรีเพชร วุฒิการศึกษา กศ.ม. สาขาวิชาการวัดผล
การศึกษา ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล

ซึ่งปรากฏว่า ข้อ 3, 19 และ 34 ได้ค่า IOC เท่ากับ .67 ส่วนข้ออื่น ๆ ได้เท่ากับ 1 ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามดำเนินการทดลองใช้ต่อไป

2. การหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try – out) กับเจ้าหน้าที่ศาลจังหวัด สกลนคร จำนวน 40 คน

2.2 นำแบบสอบถามหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ สัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ระหว่างรายข้อกับรวมทุกข้อ (Item-total Correlation)

2.3 หาค่าเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์ค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ทั้งฉบับ ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1970 ; อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 102) ได้ค่าเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ .93

2.4 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 ขออนุญาตรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคามถึงผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดนครพนม เพื่อขออนุญาต เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ผู้วิจัยได้แต่งตั้งผู้ช่วย แจกแบบสอบถาม 1 คน เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กับบุคลากรศาลจังหวัดนครพนม จำนวน 83 ชุด และ รวบรวมแบบสอบถามส่งคืนผู้วิจัย

2. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ดำเนินการจัดกระทำกับข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่รวบรวม ได้มาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ และ ความถูกต้อง จัดหมวดหมู่ และบันทึกข้อมูลและบันทึกคะแนนลงในแบบรหัส (Coding Form)

2. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วให้คะแนนการตอบแต่ละข้อ โดยกำหนดไว้ 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likerts, 1967 ; อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 160 - 162)

มากที่สุด กำหนดให้ 5 คะแนน

มาก กำหนดให้ 4 คะแนน

ปานกลาง กำหนดให้ 3 คะแนน

น้อย กำหนดให้ 2 คะแนน

น้อยที่สุด กำหนดให้ 1 คะแนน

3. นำคะแนนที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ยพร้อมกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (รังสรรค์ สิงห์เลิศ, 2551 : 186-188)

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง มีระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำหลักสถิติมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

1. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน เพศ ใช้ t-test (Independent Variables) ประเภท
บุคลากรการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One -way ANOVA) โดยกำหนด
นัยสำคัญของการทดสอบที่ระดับ .05 หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัย
ใช้วิธีทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ โดยใช้วิธี LSD. (Least Significant
Difference)
4. การวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะ ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
แล้วทำการแจกแจงความถี่ และนำเสนอเชิงพรรณนาความ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY